

[Bollmann]

Jeg skal til slut sige, at vi kan tilsige lovforslaget en positiv og velvillig udvalgsbehandling.

Alfred Andersen (SF):

Socialistisk folkeparti er positivt indstillet over for forslaget. Der er efter vores mening gode intentioner i det. Spørgsmålet er så, hvor tilstrækkeligt et sådant forebyggelsesråd er; der ligger jo en vis fare for, at de råd, et rådgivende organ kommer med, ikke altid bliver behandlet seriøst af de besluttende myndigheder.

Jeg er enig med betænkning nr. 809, når der siges, at vi ikke kan behandle os ud af sygdomsproblemerne, og at kun forebyggelse kan antages at have en vis effekt. Det siges også, at vi bruger for mange ressourcer på behandlingen, og det er jeg også enig i. Men når man så læser hele betænkningen, får man ligesom indtrykket af, at det, det drejer sig om, kun er at finde frem til forebyggelse inden for sundhedssektoren. Det er, ligesom om man siger, at man gennem tiderne har fundet forskellige bekæmpelsesmidler mod forskellige sygdomme, og det er noget af det, der nu skal udbygges; man har ikke rigtig villet gå ind på erhvervslivets område, når der er tale om forebyggelse.

Nu er det ikke sådan, at vi ikke kender årsagen til mange af de sygdomme, som findes. Vi kender deres opståen, men når vi ikke har gjort mere ved disse sygdomme, så hænger det sammen med, at man støder på økonomiske interesser. Hvis man f. eks. tager de private virksomheder, er det ikke det forebyggende, som efter min mening kommer i første række i disse virksomheder, det er nærmest den økonomiske interesse, de har i højsædet, så kommer menneskets velfærd i anden række. Det samme kan måske siges om kommuner og stat. Også her tænker man ofte mere i skatteprocenter end i borgernes velfærd.

Hvis man læser betænkningen, kan man se, hvor stor en belastning ulykkerne er på vore sygehuse. Trafiksikkerheden, siges der, kan gøres bedre. Vi har for dårlig byplanlægning, og det samme kan siges om vore vejes udførelse. De er for risikofyldte. Endelig er der så megen tale om fartbegrænsninger. Måske særligt, hvad farten angår, kan man nok undre sig over, at da vi for ikke så mange

dage siden diskuterede fartbegrænsninger, var det ikke i forbindelse med borgernes trafikikkerhed, nej, da var det mere i forbindelse med energibesparende foranstaltninger.

Det har også længe været erkendt, at der er mange erhvervs sygdomme som dårlige rygge, forgiftninger og nervøse sygdomme, og selv om vi nok må indrømme, at datamaterialet om arbejdsmiljøet er for dårligt, og at det godt kunne være nødvendigt med flere oplysninger, som kunne forbedre det forebyggende arbejde, er der som sagt problemer nok indtil nu, som har været kendte, uden at man har forsøgt en løsning.

Spørgsmålet er, om et forebyggelsesråd kan være signalet til, at politikerne vil være aktive, eller om et forebyggelsesråd skal blive en sovepude, idet man siger, at nu har man i hvert fald gjort noget for at forebygge, man har i hvert fald nedsat et sådant forebyggelsesråd.

Vi er som sagt positivt indstillet over for forslaget, men vi havde gerne set, at et sådant forebyggelsesråd havde fået flere beføjelser, end det er foreslået her. Som det optræder nu, er det kun et forebyggende organ, og det er så op til politikerne, om de vil lovgive efter de råd, som kommer fra et sådant forebyggelsesråd.

Da vi mener, at det største forebyggelsesarbejde fremover må ske inden for erhvervslivet, finder vi det også nødvendigt, at man i dette forebyggelsesråd, som også andre har været inde på, får repræsentanter fra arbejdsmarkedet, altså arbejdsgivere og fagforeninger.

Men som sagt, vi er enig i intentionerne bag forslaget, at der må gøres noget mere for at forebygge sygdomme.

Freddy Madsen (DKP):

Vi kender alle udtrykket, at det er bedre at forebygge end at helbrede, og derfor er det heller ikke underligt, at så stort et flertal her i folketinget giver udtryk for, at de er tilhængere af, at der skal gøres et stykke arbejde på det forebyggende område. Det fremgik også af den debat, vi havde om indenrigsministerens redegørelse i sin tid.

Man kan så diskutere, om det råd, man nu vil nedsætte, er det, som skal til i den situation. Vi har ikke noget imod, at der nedsættes et sådant råd, men vi advarer imod at tro på,